

"זהו לאותות ולמועדים ולימים ושנים"

(בראשית א; יד)

מי ניסן, מי חג האביב מציענים השנה – לרבים מהנהירים והמנוגדים בעקבם הריאונה בחיקם – במצוות קידוש החמה, המזינה מעמידה אל היסודות המשתווים של חכמת ישראל הקדימה, ומוניקה בעקבם זאת ליום ערב חג הפסח, נסח על שפע הריגשות המתועוררים בו גם בשנים האחרות, את זיו זורה של קידושה יוליה.

לפניהם נשׂתדל ללמידה קצת מרומי מצוות קידוש החמה וכמכונתיה, ונסכם בקיורו את המקור, הסיבה והחלה למשה של מצווה זו החודמתנו לנו רך אח אחד בכ"ח שנה נאמר בנסכת ברכות (ז"ט נ"ט ע"ב): "וְיָגַע רַבֵּן חֲרוֹא חַמָּה בְּתִקְוֹתָה..." אמר ברוך עשה באשיות אינימת זו, אמר אבוי כל כי"ח שנין וחדר מזור ונפלת תקופת ייסו בשבתאי באורנה דתלת נהיה ארוכה", ובשבה המוגבהת למלואו הרואה את השמע בתקופת האביב אמר ברוך עשה בראשית, מהי זה? אמר אבי כל כי"ח שנה, כשהשמש מסיים את מסלולו ותקופת האביב החל במלולו "שבטהי", ליל יום שלישי ערב רביעי בשבת.

ברוב עם

התאמאה זו בין תקופת האביב ויום רביעי שבת שבוע, במעשה בראשית, נתקשר בו האור הקדמון, שמילא את חלל העולם, לנושאי-אור, ונוצר בו היסוד לכל ההתקפות בח"י האדם והחמה – מתקיימת אותה לכ"ח שנה.

יש לה, לפי דברי שמואל, אשר חשבנו משמש כאן בסיס, לשנת החמה של ס"ה יום ושת שעת הינו 1 יום יותר מאשר 52 שבועות שלמים. אם קובעים את התחלת מזרע החמה לעת השווינו האביבי של יום ולילה מהתחלת יום רביעי בשבת, הרוי שבת, שנים אלא סולילי הזרק אל השבת – מתנה הוא מבית גגון של הרוח הקדמוני החופשי שקדם לכלי יצירת הטבע.

השבוע בן שבעת הימים עולה ומהשנה תחילתה, הרי הלא מנכיס את שם ה' לעולם הבראה שברא בשם אלוקים, ומפרק את האדים בן החורין אל אלקי החירות. המתח בין רוח "שבעת ימים" ובין רוח "הקספוס של שנים וימים" תישוא על ידי השם מהווה את תוכן האיזועים הכהרים אשר בשם "תולדות העולם" יכונו.

קדושת החיים

ואם עכשו, אחת לעשרים-שמונה שנה, קורה שהחמה הגדול של הטבע שם למעלה, המשמש, העושה מיטולה בשמיים על-פי חוקי הטבע האיתניים ומכללי שיש-לב למניין השבעות המקוטש של האדים בן החורין המכrown מה למשיה, אם בשובה למזא מסלולה זה חונגת החמה את יום הולמתה האביבי ניכום רביעי בשבת" אחר הוקדש על-ידי יום השבת הראשון, כי אז לומד החורי מזיך פגיעה" ואנו חבורת החמה מודדת – בשורת האיזועות הקדומות של הולם ע"ז – ולבב מלא רעה יהוה האלוהי.

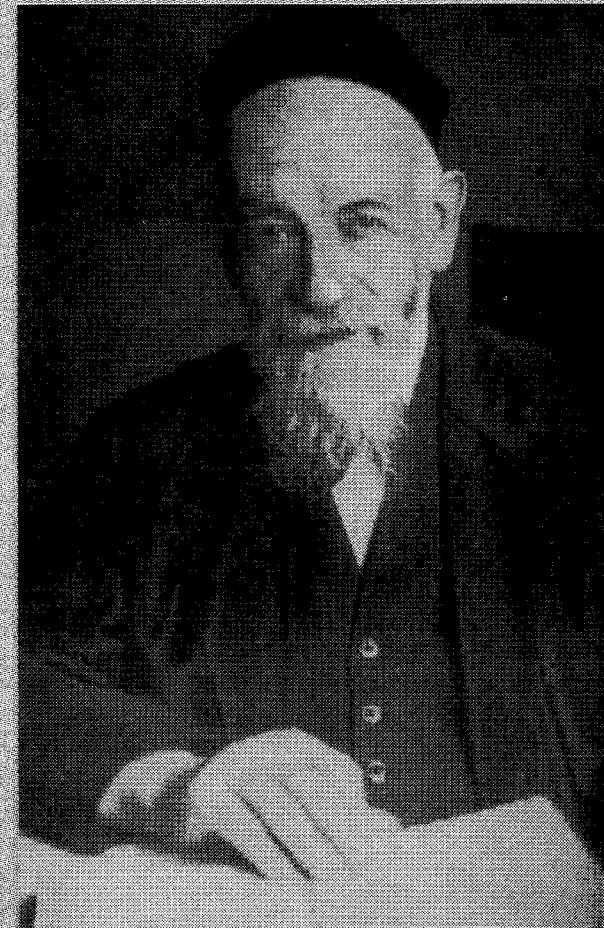
ברכת החמה היא יותר מברכה. היא מעשה של הכרה במעשה הבריאה, ותפילה ליום שבבו יהיה 'ה' אחד ושמו אחד ■

במאמר נDIR ומעמיק שפוריםם לקראת ברכת החמה שנת תרפ"ה,
מסביר מורהנו רבי יעקב רוזנהיים את עקרונות הלכות ברכת החמה ורץ סודותיה ■ המחדש בטובו

מעשה בראשית לשוכן אל

בערו אחורי שנה – בחלתה התקופה – שעשרות טיומן חמישית בשבת, באותו הזמן לערך 28 שנה, עד אשר אDIST שותה

מעשה בראשיה

מורנו רבי יעקב רוזנthal

קדושת החיים

אם עכשו, אחד לעשרים-ושמונה שנה, קורה שהמחיה הנගול של הטבע שמעלה, המשמש מסלולה בשמיים על-פי חוקי הטבע האיגניים ומבלי שיש-לב מןין השבעות המקורש של האדם בן החורין המכון פה למטה, אם בשובה למווא מיטוליה זה חוגנת החמת את יוס הולמתה האביבי ביום "רבי עבטי" אשר הקודש עלי-ידי יומ השבת הראשון, כי אן לומר הירחי מטבח "פוניש" זו את הבשורה המעדודת – בשורת האידות הקדומות של העולם עם ח' – ובבל מלא רינה יתזה בדונמת "השםש של יום הרבייע לבריאה" את הכללית העולם, יום בו יהיה "אחד ושמו אחד".

אי לאות קידוש היהודי את עצמו, את מהשבותינו, רגשותינו ומעשינו לעשה מעשה בראיית, אשר מציאותנו והתגלותנו כוונו את דרכנו ובת-המאבקים – ואשר הן משמשות לנו ערבה שנגי נטח אל התכלית.

אפשר להבון שהחכמים הקובעים בדרך כלל את התקופה לפי רב אדא, שינו וקבעו כן את התקופה לפי שמואל, בכלל המשמעות העומקה של ברכות קידוש החמתה. בראק לפי תקופה שמואל ורחל תקופת החמה בתחילת ים שבוע מסיים, והיות יש כאן עינו של האמת המיטאפית והמוסרית – ולא של תקירה אסתטונומית וגדייה – לא שמו לב להפרש הזמן אשר בין החשבון האסתטוני לבין החשבון אליבא דשמואל.

מי לא ישtopic לקבל ברגש-תודה פni מצחה כו, שאפשר לקיימה רק פעמיים, שלפעמים ובמקרים יוצאים מכך אל ארבע פעמים בחוי אדם, בברכת "שחחינו"!

הכלאל פערם ברכות רוחנו, נכוון גם למצור שקיימות לאור שימוש של חזיל לא קבעו ברכות זו, אלום מותר וראו כי שעה שאנו עומדים לקדש על החסוס בלילה זמן חורנות ומקבילות את פמי הרג בברכת "שחחינו", נכוון גם למצור שקיימת לאור שימוש של בוקר – ואשר בשרה לנו גדרות וצורות.

ירושה נא לנו להעיר עד, שבקביעותה של מצוות קידוש החמתה לרודש וניסן, כפי שנתקבלה להלכה לנ-הלכות, יש בה – בקשר לפולוגיה הגודלה בין רב היחשע ורבוי אליעור, אם בניסן נראה העלים אום בתשרי נבריא העולים, שלעתינו ישודה במחולקת היסודות המיטאפית בין בית-ההיל ובו-שםאי י'ינץ לו לאדם שנברא" וגנו – משות הכרעה ברורה לנטובת הש肯定 רבי היחשע שעת קידוש החמתה הופכת עלי-ידי והם למודעה רבה לטובת השקפת הרים האביבית של האמת הדשואלית, ההשקפה של "ח' תכי הוה יודך" (ישעיהו יח', יט) לפיה באה אףיאו אחרי "עולם הבא" של הנשמה, לאחר חמי הרוח המופשט, "תהיות המתים": הינו חיים נשמיים-רווחניים עלי-אדמות.

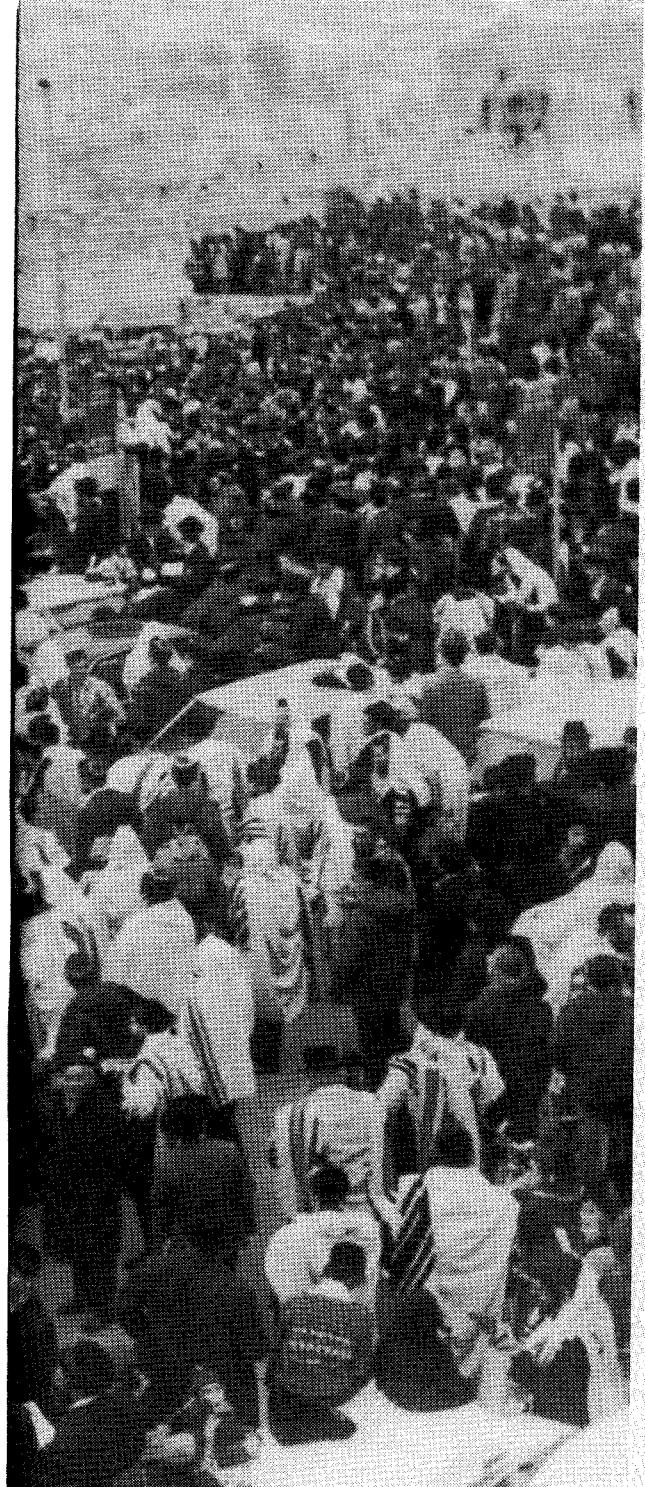
השקפה זו רואה אףוא בחים החומריים של האדם, שהתעללה לקדישה, את התגולות השכינית התבווה ביצור. ■

רעיון האחדות

בברכת החמתה אוו מברכים אותה, אשר לא רק ברא את מננוון העולם לפני הרביה תקופות שנים, אותו המנגנון המשיך לפחות עד עשייו לפני חוקים איגניים, אלא אשר עד היום "מוחש בכל יום תמיד מעשה בראשית", מפני שקיים כל העולם תלוי בhabbel פי.

דבר זה לנו מברכת קרייאת-שמע הראשונה שאנו מברכים עם עלות השחר הדרושים לבקרים. הוא יוצר ומאורות, הוא יוצר אור התהנה, הרי וקיטים לעד.

אל הרעיון של אחדות ח' בקריאת-שמע מביריה אונתו תרנכה השמיה של פולניה, המברשת ומאשרת תמיד מחדש את הבודהא אשר לא רק שלח את מלכת הנכים שלו לבמות ההיסטוריה, אלא גם דרג לה גותרת בה בכלי יום תמיד, בצל התקופה שהיא הוא הבוחר בעמו ישראל באחנה, הוא יוצר תולדות האדם, ח'י

הרב בראנשטיין

לרבים מאייתנו ברכבת החכמה השנה היא הראשונה בחיויהם ■
אר יש לא מעטים שזכו זו ברכבתם השלישית ואף הרביעית
■ בינויהם נמנה גם הרב מנחם פרוש שליט"א שעדיין זוכה
בהתרגשות את ברכת החכמה הירושלמית של שנת תרפ"ה
■ בשתיים שאחריהן אף היה מארגן מעמד ברכבת החכמה
המרכזיים ■ על ברכות החכמה האתרכוניות, ובמיוחד אלו
שהתרחשו בארץ ישראל ■ מגג בית הכנסת 'זהרי חכמה'
הירושלמי ועד גג מגדל שלום התל אביבי ■ הכל יודע

"בחיותי יلد", סח לי אברך יקר, "נקלעת לקטות ילדים
המנוגית ובעוד הראשון מרים את קולו, והשני משיבו מנה אחת
אפיים, חזם למקום אחד מטושבי השכונה, יהודו מופלג שכבר
עבר את גיל הגבורה.

"הוא משך אותה החוצה מהחברה, ואמר לי כמתיק כך:
עד לך יلد יקר, שכש שקיימת ברכה של קידוש לבנה, מיד
חדש בחדיו, כן קיימת ברכה של חידוש השימוש, הנאמרת
פעם בעשרים ושמונה שנים, אני כבר זכיתי לברך על חידוש
החכמה שלוש פעמים במשך חי, ואם רצונך גם אתה לזכות
בקץ עלייך להיות מן הנעלמים ואיינס עולבם, שומעים חרופתם
ואינס משיבים עליהם הכתוב אמר ייאוחבי בזאת השימוש
בגבורתו".

"היהודי סיים את דבריו", ממשיך אותו אברך "ואני מביט
בו בתימחוון, מудוי לא שמעתי על קידוש החכמה. אך את המסר
הפנמתי ועומד אני ומזכה שאזכה לברך ברכבת החכמה לשנה זו

חזרחת מעל הר הזיתים. ברכת החמה במעמד המרכז, תשמ"א

ברסום!

פרשות!

מפרסמים לך ה'ה ישראלי
(כאשר צוה רמח"ל לחבריו)

שבירב ד' י"ד ניבן ערב פסח
טרפ"ה מיד אחר תפילה ותיקון
יתΚבצוי כלם אל המקומות
שרואים משם את הנין החמה
לברך את

ברכת החמה

הגדינה בישראל כבלת השנה

או, אך זכורי חיטב את אותו בוקר מיוחד בו נלוותי
לאביזיל, לתפילה בבית הכנסת שכונת בית ראנד,
לאחר התפילה עליינו על גג בית הכנסת, המומים הצטופפו
שם, אפויו התרגשות ונגיל. ואמרו כלם יחד את הברכה
וחמורותם.

שלא כמו שאור ברכות הראייה, בשל הנדיות והחביבות
של ברכה זו נהגו להתאסף יחד כדי לברכו בהמון חוגג.
הרחה"ק מקאמראן ז"ע מתולון בספריו "שולchan התהו"ר"
על שלא זוכה בעממים הראשונות שלו לברך את ברכת
החמה ביצירוח והוא כותב, "ויזוכני חם לשנת תרכ"ט
לברך בשמחה ובשמחה ובkol תורה, כי עדין לא זכיתי
לברך באסיפה עם, כי בשנות תקע"ג – ילד קטן חיתני,
וחלש היהני, וברכתי בבורך בזיהות כי לא יכולתי לילך
לבית הכנסת. ובשנות תרי"א שחיל ביום שני של פסח –
כחשו הענינים, המתינו עד חצות, ואני ברכתי ביחידות

בערב פסח הבעל"ט, ואף במחוזרים הבאים..."

תהלוכת רוקדים בירושלים

ואכן, ברכת החמה חינה ארוע נdry שיש לחתפל
לאירועים ימיים לזכות לברכה שלוש פעמים. אך הנה לנו
יהודי שאיה יזכה לברך השנה את ברכת החמה בפעם
הרביעית. בשנים תרפ"ה, תש"יג, ותשמ"א.
הלא הוא הרוב מנהם פרוש שליט"א, בכיר ונזר עסקני
היהודים החדרדיים בארץ. שליח נאמן למון ורבנן צדיקי
הוזור. שהיה אף מארגן התתנכויות התමימות במועד
ברכת החמה בירושלים בשנים תש"יג ותשמ"א, בכל
שלשת הפעמים זכה לברך על חידוש החמה, בירושלים
עיר הקודש בפלורין של מלך. והוא עדין זוכה את ברכת
החמה בערב פסח תרפ"ה, "אמנם, אך יلد לבן תשע היהי"

טובי מארחות

לכז' קורתה חתונה (שנויות אתי בז' ר' י) נון נהנו
ווקיש ולבונת, כל מסמךם קורתה ופונטונת
בז' דושון פונטונת בז' שיז' השטן.

זאת עטנו כני עט�

באמן זו לא נהי' כנראה אליל רג'יס ומונטג'ו
לענין עני' סייע' ואכזרות'הען' זו פון דיר' זיין
האריש' זיין' זו קרויש לבנה' בני ירוש' ואל קדרון' זיין'
האריש' זיין' ריא מאה' מכם' זיין' בטלות' גראוי':
כל' פון' בונ' אמי' :

Nachdruck verboten.
Verlag des Verfassers Hrn. Marcus Drucker
Stryj. (Galizien).
Buchdruckerei Ch. Pechatyn, Leibberg, Sixtinska 23.
1806.

**נדפס לכרזת ברכת החמה ה' ניסן שנת תרנ"ז
לפ"ק, בלמברג, גאליציה**

דפס לקראת ברכת החמה כ"ו ניסן שנות תרכ"ט
לפ"ק, בוירצבורג, גרמניה

בזמן, זוכתי שונגלה המשם לאוטו רגע שבירכתי, ויזכני השם לשנת תרכ"ט, ואברך בשיר ובຄול תודה זומרה בנבל ובכינויו". כך איפה מהgo בירושלים וכפי שמשמיך ומתאר הרב פרוש, "גם בשכונות האחרות של ירושלים התכנסו התושבים על הגנות על הגזוזטראות או ברחובות הפנוויים כמו בבנין ברודיא, ובשכונות שערי חסיד. לאחריו מכאן התללקחו רוקדים בעוז בכל רחובות העיר, הקחל כולם פיזי וכרכר לפניהם, בשירה וויקודים, על הזקיה המופלאה לה. וכן, תחלומות הרוקדים עשו את דרכם לרחבה שעיל יד מאות שערים. שם הtmpמכו משוררים ומגננים בכלי צמר בתופים וחילילים". כך גם בשביעון האגדאי "קהל ישראל" מהתאריך כי ניסן תרף"ה, מותוארת עליית החמוניים על הגנות והמרפסות בתוככי העיר

בקר יהודה

זהו סדר לברכת חמה בתקופת

הנשא ונשא בראם חכמלה לירען ע"א בשנת תקמ"ה

וְהוּא נִמְצָא לְבַתְּרַבְּדָם כְּנֵיתָן תְּקַעַבְגָּז וְכְפַלְשָׁת

עוי הרוב כמותו רוד מילרולה צי
אב ב' זקן טהרה צי

בנ' לחרוב האמפורוסט המנוק במוותיר רפאל ז"

לעומת יוזו בו רכיש וLASTOT ביד כל קווים זה כפר מוכן
ליעוס תקופת סחמה נרכש מוחזך לר"א

שיטה בום ד' פז לחוש ניקן חבעל
משנה אתה תירא

בזהד שהחינו וקיי'מן לפך

זרועה מלה כקוקה וכו' מ"מ זעם נ"א
בב' וטב' במקולך גל' י' כזרען

הוּא וְעַמְקָם יְמִינֵךְ כְּדֹךְ וְכֹל מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ

הו. כהראות פון ליטאנסקי נסיך, וכן כהה הרמן ג'י. קליינרמן, נסיך טון קאנט, וכרכ'ה קליינרמן.

באותו אמצע נתקע בלבו געגוע כבד אשר נזכר ברכבת זו. יפה רוץ מלהק בטיעון כמה געגועים נזכרים ברכבת זו. יפה רוץ מלהק געגועים בלבו. בזאת מוכיח הכתב הבהיר שאלת השם שאלת השם

כתרן וברך רצון מטהך זל ורבה יונתן בדורות ברוך
ה' יתירך ורשות רצון רצון זל ורבה יונתן בדורות ברוך

ט' נקודה מינין נסב בזאת
נפ' כהן מילך יכלה זיכרנו כבדך סלבטן ע"ג

וזואמר אלהים יהי מארת ברקע התמים

לאתת ולמוציאים ולימים ושנים; והיו למאור
הנשׁת השׁאות להאי עלייזארך וויהיב

בְּרִית יְהוָה

נדפס לקרהת ברכת החכמה ז' ניסן שנות תקענ
לפ"ה, דבורה כהונת אונטולוב

ברכת החמה בשLEG

לעומת ארץ ישראל, באירופה לעומת זאת עניות מפערעה
לראות את החמה בחודש ינואר. בשנת תקמ"ה, החורף
הקשה שפקד את אירופה לא חסף להרפות ממנה, ואך
שבכר הגע חדש האביב עדין כסו מוגבי השלג
החלבניים את מרבדי הפריחה. ובמושאי חג הפסח שוב
פרציה סופת שלגים שנמשכה במשך כמה ימים.
גם בבודקרו של יום כי' ניסן יום חידוש החמה עדין
צינחו הפתוחים מהמשמעותם בכבאות, מספוי

גם בבוקרו של יום כי יונס יום חידוש החמה עדין
צנוח הפתיתים מהמשים הממעוניינים. בכבודות, מספרי
השווית השונים של גאנוני אותה תקופה אפשר להוכיח
כמה כאב וצעיר גרט הדבר ליהודי הקהילות ולרבנןם.
אך בכל זאת חס ה' על עמו. וכשה קודם חצות נראתה
השם במקצת בין קרע הענינים.

חחות'ם ספר מעיד בתשובתו שהוא נלווה אליו
ימים לרבו והגדול ר' נתן אלר' זוקל' וברגע שנראתה
השם ביחס הגרא'ן את הברכה על השם.

תיאור מעניין מובא בספר "שמלת בנימין" על
אתו ברכת החמה: "ראיתי אז אב"ד קהילתו האון
קדוש החמה זהה והוא במן צלה"ה, עם בית דין הגודול,
מורנו ר' צבי הירש איןיב צילה, והוא שחש'ץ ימוד על כסא
והושיב ביה דין על כך ומחר שחש'ץ ימוד על כסא
גבוח ויאמר בקול רם הברכה בשם ומלאות... כי
היו השמים מלאים ענינים מחמת החלל שנפל, ולא
היתה חמה זורת והיינו מברכם... והuid המדפיס
הרבני הריר דוד... שהוא היה אז בן י"ב שנים, וראה
שהשכירו פועלים להסיר השלג היורד מן השמים,
מחצר בית הכנסת, כדי שיוכלו העזיר לעמוד בחצר
בית הכנסת פה קהילתנו ייע"א, והמשיש היה מכוסה
בימים החורא... והוא מברכים עם כל הקהל ברכות עשו
מעשה בראשית".

הג"ר מאיר ברבי זצ"ל אב"ד פרשבורג כותב על פי
עדות מו"ה ואלף סען - שלמעט אותו יום של כי"ו
בנישן בו נראתה השם בחצות היום לכמה שעות,
היו כל הימים שלפניו וכל הימים שלאחריו מעוניינים
בכבדות עד שלא נראתה כלל השימוש בינהם, מחמת
ריבוי השלדים.

בן אב"ד בבלון, מורה עלית החמוניים על הగות וההורפות בתוככי העיר
העתיקה ובשכונות החדשות שמחוץ לה ועל התומות שהתקופה
בשכונות מאה שערים.

הכי גבוח שאפשר

לפי המנהג יש לעלות למקום הגבוח ביותר כדי להטיב לראות את ברכת

וימלא הבית מפה לפה דיווח חי מלכוב של פעם

שם בראה יוצר המאורות, ולמען יברכו על ראותה ברובם,
בעבור זאת התאטפושים, כי בעית הזאת התפלל בבית הכנסת
אדמומי' הרב היגאנן הגדול רשבגה"ג... כשתיה מאן יוסוף
שאלל הליינו אנטאגאנאן שליטי'א אב"ד דפה והגוליל - תפילה
השחר, וימלא הבית מפה אף פה.

"עלת כלות התפילה בבית הכנסת עללה הבמותה ודרוש דרש
לפניהם רוחם העוד הדור מלך אשר התאטפש שם, מעניאן דיזמא...
דמנה עופקה שורה בכל רחבי הבית בעת הדברים הקרים
האללה יצאו מפורש מפינור תפארתנו... ואחריכלית דרישו...
התחלו כל חעם... וברכו עוזה מעשה בראשית...".

בדרשת שבת הגדול שעת תשמ"א שנשא כ"ק אדמומי' בעל
ה"שען חיים" מצאנז זוקל', הוא הביא את התנאור ה"יל
צדગומת, והזהיר שאל יקל בעניי אף אחד לברך וראת
סבירותיה על פניו כדור התבבל, אל מקום גוזה ומחכמתה אשר

נהנו גדולי ישראל לומר דרישות ודובי תורה או פלפיו
דאורייתא, לבנד המאורע החשוב ורבים מהם נdfsvo
במספריהם.

מעניין במיוחד הוא התיאור שמובא בספר יזרת אור"
על העתק ממאמיר על דבר קידוש החמה הנדפס בכתוב
עת "המנגיד" בשנת תוכר"ט, בדיווח מלכוב, "בימים כי"ו יונס
העבר עליינו לטובה, בהיות הבקר, ומהזה יקרה נראתה
בשוקים וברוחבות בערינו עיר גודלה לאלוויות. קהל גודל
וסר רב כחמן חוגג נהרו לבתי הכנסת המודול שמחוץ לעיר
בגיל ווזזה. "לא חוויש ולא שבת לא חן ולא מועד היום הזה
לנו, ומה ראו על כהה כי נהרו לבתי הכנסת בית מקדש מעט

"עת תקופת החמה הגיעה הימים, בו בימים שבת המשא אחורי
סבובותיה על פניו כדור התבבל, אל מקום גוזה ומחכמתה אשר

במקביל להתכנסות המרכזית בתבי אונגרין שארגן הרוב מנהס פרוש שם השთפות בעיר בני היישוב הישן והחרדים לדברי 'ה' או רון על ידי הרבנות הראשית כינוי המומי בהר ציון שהיה בשליטה ישראלית והוא היה המקומן הקרוב ביותר לכוחם המערבי.

הרבות הנקה חוברת מיוחדת שכלה את התפלות והחלומות השונות וכן הוראות לבאי העמד ביום שישי כ"ב ניסן. אף הוצבו בהר ציון רמcker ורבי עצמה ברכבת החמה שיעיר למחורת בהר ציון. גם חרכזו לכל הציבור על ברכבת החמה שיעיר למחורת בהר ציון. גם שם התאפסו ובאו רבים מהציבור הכללי והדתי לבך את ברכבת החמה.

שאר יהודים שכנות שלא היה ספיק בידם להגיע לתבי אונגרין או להר ציון התאפסו על גגות שכנותם לבך את ברכבת החמה.

ספר לי תושב ירושלים, "גרכו בשכונת בקעה, בן שעשוי או רגיל הייתה לשון עד שעה 00:00 וohana ב-00:05 עמי מעירה אותו ואומרת לי שעליינו לצאת החוצה לרחוב הראשי, לא ידעתי מה זה ועל מה זה, בזאתנו החוצה עם כל המשפחה הבוחני באנסים הנמצאים על גג בית הכנסת, וכל הרוחב מלא נשים וטף מהשכונה, ואז אמר איתי אבי זיל' את ברכבת החמה... אשרי שוכתי לך"

קול דממה דקה

גם בתל אביב של אז, שהיתה עיר מלא חכמים וסופרים אדמוריים וחכרייהם, שיכות ובתי מדש, ובנו ותלמידיהם, הופכו כרזים שקראו לציבור החרדים לדברי 'ה', להתאפס בגיגל שלום בבורקו של יום כ"ג בניסן לבך על החמה.

ספר לנו יהודי ישיש מופלג ר' יצחק הפלרין שליט'יא, שעוד זכה לבך על החמה בערב פסח תרפה'ה בכפרו אשר על גבול צ'כיה-פולין בחיותו ילך רך, ועתידי לבך את ברכבת החמה הרבעית של בקריה צאנו שבנטניה, "אני התגוררתי באותו ימים בתל אביב ואנמנם פיצ'ויהין לבץ את ברכבת החמת, חווית ימזרדים אשן האבעיזים טפחים וברכות קדפני קיימת פער... חווית הזהם פיצ'ויהין לבץ את ברכבת החמת, חווית ימזרדים אשן עאה. תיזהו הנזאים ביצו אחר אוו האני ברכבתן כי עען ר' לויים ווילטן לנבר' שאור נרול הכא צפחים ושמחות בבענן אריאל וווער האטה זיין' צאנז זכין."

בלוח דבר בעוטו התשס"ט מתואר הרוב מודדי גנטו גם כן את אותו ברכבת החמה על גג מגדל שלום בתל אביב, ומוסיף לספר על כ"ק אדמור' מקאליב שליט'יא שריך וכרכר בכל עוז לפני ה' וsoftmax את המוניות בחדרות העזה. גם בספר "ביתנו נואה קודש" מבואת עדותו של ר' חיים שלמה פרידמן זיל' על הידוע החמה של ר' יוסי מרן אדמור' המהרא'א

כלכת החמה

תרפ"ה

ברכת החמה. עם עדות העריך בר' טנק עריך החביש כל יהודו ירושלם ואזרחים להוואת בתקון וזהו לברכת החמת, פוך אחריו התקלה דבוק אזרחים אשרי הנק אהבה על גג התחפלליהם על גגנות הטענה ראותם והחטאיהם נזקן יוציא טהרות, ורשות פסחים נס עג הנגיעה והשפט שפיהם אCKER לקרים אלה השמש ביציאתו, ומההלאה נדולה נרוץ את ברכבת החמת ואמר' סיידס ואטניאס ברוחה שליל יד שאה פערם האקאו פשוויזים ומוניזים נבל' ומר' מושבז והיזדים והגניזים זטירות וטניזה לאכבר וזוך הטענה, על הנקיל נס בית האנחת אזרחים חפאות בזקן זההalem נס חאנל חאנד פון כתיקון בזאכון זאורי חפה' אטן, על דרבת אנטוים מהעכינות העליתין פיצ'ויהין לבץ את ברכבת החמת, חווית ימזרדים אשן האבעיזים טפחים וברכות קדפני קיימת פער... חווית הזהם פיצ'ויהין לבץ את ברכבת החמת, חווית ימזרדים אשן עאה. תיזהו הנזאים ביצו אחר אוו האני ברכבתן כי עען ר' לויים ווילטן לנבר' שאור נרול הכא צפחים ושמחות בבענן אריאל וווער האטה זיין' צאנז זכין."

עם עלות השחר. מתוך ויאורו אוטנטיק של מעמד ברכבת החמה
תרפ"ה, עיתון קול ישראל'

החמה, חוגים ומשוררים שרו וה נעימו זמירות וברכות שלפני קראית שמע, השעה היהת שעת חזותה, הנאנפדים בירכו אחד את השני בברכת נין ג'יינן ה' לחיים ולשלום לממר מחוזר גدول הבא, שעם ושמחים.

שניהם מאותם אורחי הויל' מספרים בקצרה על ברכבת החמה שזכה לברכה על אדמות הקודש, אחד מהם מספר שכיוון שהזמןليل הסדר ביפוי עלה בברקו של ערב פסח על הרכבת הנושא מירושלים ליפו, תוך כדי נסיעה, הוא מבחין ורך החלוון בשמש העולה וזרחת מעלה האפק החוררי, מיד ביריך את הרכבת "עשה מעשה בראשית". ואז עליה בוכרונו ברכבת החמה הקודמת שלו שביריך בעית מולדתו לוזי בימים חי' בניסן שנת תרניז.

השני מספר שהוא על הגבעה ליד שכונת "שערי חסד" בה התרכו כל תושבי השכונה החדשה לראות את ההחמה בחידושה כדי לבך את ברכבת "עשה מעשה בראשית", הוא ומזכיר את הכרזים שהתרפסמו בירושלים מטעם הבד"ץ של העדה החרדית לזכור לבך ברכבת החמה מיד אחר תפילה שחורת כוותיקן.

ברכה של אחדות

הרב פרוש לא מסתיר את התרגשותו מהאירועים העולים מנבci זכרונו, כמו הוא רואה אותם זה עתה לצד עניין.

אך יותר מכל הוא מתרגש מברכת החמה בכ"ג ניסן שנת תש"י. בעודו שנה כבר היה בעל עמי, ודorous טוב לעמו בעסקנותו הביבריה והוא זה שארגן את ההכנות החמניות בשכונת בית אונגרין במגרש הפתוח שהשתרע מארחורי השכונה. התכניות זאת זכרה לרבים מהמבוגרים שבינו.

"היה היה זו ה特朗ס הומוניות הראונה למעמד של ברכבת החמה", אמר הרב פרוש התכניות שמסמלת אחדות מכל שבטי ישראל שנבקטו ושבבו לארץ האבות.

"היה ש' יהודים מכל גווני הקשת בירושלים, ואף מחוצה לה, אלפים התרכו באומה רחבה שהיתה שייכת ליהודים בשלהם מילגער זיל', אמרת הברכה והמומרים, לו בהתערות רבתיה, התעוררות שבנה מנדירתו של המעדן, ועוד יותר מההראשה של ה"bihad". שהנה הם זוכים להשתתף במעמד שעוד לא היה כמותו בעולם – כינוי אדרי המורכב מ"יחיד שבטי ישראל".

את הריקודים הטוערים שהתרפחו לאחר מכון הוא יכול לתאר במילים. "יר לא יבין' הוא אמר, "מי שלא השתתף בשמחה זו, אין ידע שמחה מורי, התוורורת מגינה בעז' וקלות החוגנים נסקו אל על ועברו לגבול הירדני אל אזניהם של חיילי הרגיון הירדני ושערו בו רוויות וחשאות "

